

מסכת מעשר שני

פרק ב משנה א

מַעֲשֵׂר שְׁנִי, נִתֵּן לְאֹכִילָה וְלַשְׂתֵּיָה וּלְסִיכָה, לְאָכַל דָּבָר שֶׁדִּרְכוֹ לְאָכַל, לְסוּף דָּבָר שֶׁדִּרְכוֹ לְסוּף. לֹא יְסוּף יֵינן וְחֻמֶּץ, אֲבָל סוּף הוּא אֶת הַשָּׁמֶן. אֵין מִפְטָמִין שָׁמֶן שֶׁל מַעֲשֵׂר שְׁנִי, וְאֵין לֹקְחִין בְּדָמֵי מַעֲשֵׂר שְׁנִי שָׁמֶן מִפְטָם, אֲבָל מִפְטָם הוּא אֶת הַיֵּין. נָפַל לְתוֹכוֹ דָּבָשׁ וְתַבְלִין וְהַשְׁבִּיחוּ, הַשֶּׁבַח לְפִי חֲשָׁבוֹן. דָּגִים שֶׁנִּתְבַּשְׁלוּ עִם הַקֶּפְלוֹטוֹת שֶׁל מַעֲשֵׂר שְׁנִי וְהַשְׁבִּיחוּ, הַשֶּׁבַח לְפִי חֲשָׁבוֹן. עֶסֶה שֶׁל מַעֲשֵׂר שְׁנִי שֶׁאֶפְאַה וְהַשְׁבִּיחַ, הַשֶּׁבַח לְשָׁנִי. זֶה הַכֶּלֶל, כָּל שֶׁשִּׁבְּחוּ נִכְרַ, הַשֶּׁבַח לְפִי חֲשָׁבוֹן. וְכָל שֶׁאֵין שִׁבְּחוּ נִכְרַ, הַשֶּׁבַח לְשָׁנִי: